

[Eva Møller]

Så også dette vil vi gerne se på under udvalgsarbejdet, herunder om det eventuelt var muligt at have såvel en minimums- som en maksimumsgrænse.

Vi opretholder med lovforslaget, som det foreligger her, den skelnen, der er mellem den måde, hvorpå vi støtter arbejdet for voksne og arbejdet for børn og unge. Det er en skelnen, som jeg i store træk er helt enig i, men på den anden side har vi også i dagens meget opsplittede samfund brug for, at vi indimellem kan foretage os noget sammen og på tværs af generationerne. Det kan dreje sig om både undervisning og aktiviteter, men jeg ved, at hele området er så mangfoldigt, at det kan være næsten umuligt at lovgive og dermed at fastlægge rammer, uden at disse virker alt for snærende. Så det kan måske ikke gøres bedre, men også det kan vi vel se på under udvalgsarbejdet.

Jeg kan også være lidt bange for et ikrafttrædelsestidspunkt så tidligt som 1. august 1990. Det giver ikke initiativtagerne optimale betingelser, når de her i foråret endnu inden lovens endelige vedtagelse og dermed uden kendskab til den sluttelige udformning skal planlægge sæsonen. På den anden side vil en ikrafttrædelse midt i en sæson nok også være et problem for alle de frivillige medarbejdere, der er på området, og jeg ønsker, at der skal tages størst muligt hensyn til dem i respekt for det store og uegenlyttige arbejde, de udfører, og så må vi derudfra fastlægge det bedst mulige ikrafttrædelsestidspunkt.

Der er i lovforslaget en række ministerbeføjelser, bl.a. med hensyn til fastlæggelse af, hvad der kan ydes støtte til, hvilke krav der kan stilles til en tilskudsberettiget kreds, regler for lokaleanvisning, for tilskud til undervisning, maksimum for driftsudgifter til haller og lokaler, som det nok vil være rart at få belyst nærmere og eventuelt at få afstukket nogle rammer for under udvalgsarbejdet.

Loven om ungdomsskoler og produktionshøjskoler og daghøjskoler pålægger kommunerne en pligt til at drive ungdomsskolevirksomhed og til at betale for denne virksomhed.

Vi er tilfredse med denne skoleform, der i mange år har vist sig som en god skole med et godt og positivt supplerende tilbud til folkeskolen. Forslaget viderefører stort set ungdomsskolen, som vi kender den i dag, og det synes vi er godt og rigtigt, da ungdomsskolen fungerer

godt. Produktionsskolerne har haft stigende elevtal og tillige gode resultater, idet omkring $\frac{2}{3}$ udluses til arbejde eller uddannelse, og vi er derfor tilfredse med, at loven om produktionskoler videreføres stort set, som vi kender den i dag. At den lægges sammen med ungdomsskolerne lovmæssigt set, finder vi naturligt, da man også i ungdomsskolen kan drive produktionskolevirksomhed.

Daghøjskolerne er groet ud af lokale initiativer og har i mere end 10 år vist, at de har kunnet klare sig, og derfor er det vel nu rimeligt, at vi lovgiver for denne skoleform.

Daghøjskolerne sigter som produktionskolerne på at forbedre deltagernes mulighed for at komme i arbejde eller uddannelse, men målgruppen er mennesker over 18 år. Vi finder det derfor rigtigt, når vi første gang lovgiver, at lave en parallel mellem daghøjskolerne og produktionskolerne.

Jeg ser frem til et godt og spændende udvalgsarbejde, der – det føler jeg mig overbevist om – vil resultere i, at vi for alle disse aktiviteter med bred folkelig opbakning får en ny og smidigere lovgivning.

Stillinger (SF):

Jeg vil indlede med at sige, at jeg koncentrerer mig i min ordførertale om lovforslag nr. L 115 om støtte til folkeoplysning, mens hr. Holger K. Nielsen senere vil tage sig af lovforslag nr. L 116.

Dette lovforslag har jo været længe undervejs. Det hele startede vel i 1984 med vedtagelsen af 10-punkts-programmet for voksenundervisning og folkeoplysning. I programmets punkt 2 dengang bestemte Folketinget, at der skulle udarbejdes en ny lovgivning til fordeling af offentligt tilskud til folkeoplysning til afløsning af den nuværende lov om fritidsundervisning fra 1969.

Det spændende og anderledes var dengang, at Folketinget bevilgede ca. 120 mio. kr. til forsøgs- og udviklingsarbejde inden for alle grene af den danske folkeoplysning. Alle de spændende forsøg og de vidtfavnende aktiviteter, som denne udviklingsfase viste, har Udviklingscentret for Folkeoplysning og Voksenundervisning så udmærket og spændende beskrevet i en del publikationer. I disse publikationer har vi kunnet læse om den bredde og spændvidde, der er i den danske folkeoplysnings kultur.